

Chotyňáček

Ročník 30

Duben 2022

ZDARMA

**Před 60 lety dne 29. září 1962 byla otevřena nová sokolovna.
V letech 1932-33 probíhala stavba betonového mostu přes Nisu.**

Dary na sportovní činnost 2022

Žádosti se podávají do úterý 12. dubna do 14-ti hodin na Obecní úřad Chotyně.

Jednotlivci podají žádost volnou formou, kde budou uvedeny sportovní výsledky a plán sportovních akcí.

Sportovní oddíly v žádosti také psané volnou formou uvedou, na co dar chtějí použít. Pokud dostaly dar v roce 2021, na co ho použily a počet členů.

Žadatel musí být starší 18-ti let a nesmí mít u obce žádný dluh.

Dětský maškarní karneval

Děti i rodiče si úžasně užili v sobotu 19. března maškarní karneval, který uspořádala Tělocvičná jednota Sokol Chotyně. Krásných masek byla plná sokolovna, děti i rodiče si zatancovali, zasoutěžili a mohli si zakoupit losy do bohaté tomboly.

Krásné fotky z karnevalu jsou v příloze Chotyňáčka a ještě více jich je na našich internetových stránkách.

Moc děkuji všem členům i nečlenům Tělocvičné jednoty Sokol Chotyně, kteří se na uspořádání karnevalu podíleli. A moc doufám, že už se třeba v příštím roce rozjedou i normálně plesy.

starostka

Zápis do 1. třídy

Ve středu 13. dubna 2022
od 15 do 18 hodin.

Více informací na www.skolachotyne.cz.
Základní škola a Mateřská škola Chotyně,
příspěvková organizace, Chotyně č.p. 79,
463 34.

Tel. 482 723 191, mobil 777 408 200,
skolachotyne@seznam.cz

Jaro vítěj!

Připomeňme si velikonoční zvyky a tradice

Pro křesťany jsou Velikonoce zřejmě tím nejdůležitějším svátkem v roce. Připomínají si totiž ukřižování a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Podle tradice o Velikonocích vrcholí čtyřicetidenní půst, který vždy začíná Popelčnickou středou a končí na Bílou sobotu.

Zelený čtvrtek

Po celý den se má jíst hlavně zelená strava, která přináší zdraví a sílu po celý rok. Na některých místech se již na Zelený čtvrtek lidé modlili v přírodě na památku Ježíše Krista. Potom se omývali studenou vodou, aby si zajistili zdraví a krásu. Při mši naposledy zvonily zvony a „odlétly do Říma“. Poledne, ranní a večerní klekání tak ohlašovali chlapi řehtáním a klapáním. Odpoledne bylo zakázáno pracovat. Barvila se vajíčka pro hospodáře.

Velký pátek

Je to jeden z nejvýznamnějších dní církevního kalendáře. Velký pátek je dnem hlubokého smutku, protože byl odsouzen a ukřižován Ježíš Kristus. Lidé chodili na bohoslužbu, odpoledne se klaněli u Božího hrobu. Věřící dodržovali přísný půst, někde ale v poledne připravili prostý oběd, třeba šišky s mákem a sirupem. Z úcty k Ježíši platil přísný zákaz hýbat se zemí. Lidé nesměli pracovat na polích ani v sadu. Podle starých legend je pátek vhodný na věštění a otevírají se studánky a jeskyně s pokladem.

Bílá sobota

Na Bílou sobotu se světil oheň. Uhasila se všechna ohniště, aby mohla být zažehnuta novým posvěceným ohněm. Kostelník rozdělal před bohoslužbou u vchodu do kostela ohýnek, který posvětil. Hospodyně si pak žhavé oharky odnášely domů, aby z nich rozdělaly nový oheň. Z ohořelých dřev lidé vyráběli křížky a sázeli je do polí, aby dobře rodila. Pekly se mazance, bochánky, beránky. Hlavním chodem večeře byla sekaná. Vzkříšení se slavilo na večerní slavnostní mši.

Boží hod velikonoční

Pro křesťany je to skutečně nejdůležitější den v roce. Významnější než Vánoce. Ježíš Kristus totiž vstal z mrtvých.

Ženy v tu dobu dokončovaly velikonoční přípravy, při mši se světil chléb, mazanec, vejce a beránek.

Po čtyřicetidenním půstu se lidé mohli konečně pořádně najíst. Ze zbylých zásob udělali často velkou hostinu.

Velikonoční pondělí

S církevní věroukou už tento den nemá nic společného. Patří totiž pomlázce. Ta měla zajistit omlazení žen a dívek.

Koledníci chodili dům od domu, zpívali koledy a přáli vše nejlepší. Za koledu dostávali dárky vajíčka zdobená nejrůznějšími technikami a pečivo.

Dříve chodili na pomlázku pouze nezadaní chlapci a navštěvovali jen ty dívky, o které

měli vážný zájem. Chlapci čekali na dívky na ulici, před kostelem nebo chodili k nim domů. Dnes je již tento význam tradice zapomenutý a chlapci chodí ke všem dívkám, které znají. S sebou si nesou pomlázku (tatar, mrškačku, karabáč), která by měla být upletená z 6 až 12 vrbových proutků.

Dle staré tradice by si chlapci měli každý rok uplést novou pomlázku z čerstvých mladých proutků. Je to proto, aby právě část jarní svěžesti a mladosti přenesli při koletování na dívku. Říká se, že dívka tak neuschne a bude krásná, zdravá a pilná po celý rok.

Lidovou zvyklostí je také vázání stuh na pomlázku. Stuhly uvazovaly dívky chlapcům a každá barva stuhy měla jiný význam. Třeba červená byla symbolem lásky a zelená zase výrazem sympatie.

Na pomlázku by se mělo chodit jenom do 12 hodin. Pak má dívka právo polít chlapce vodou, aby věděl, že přišel pozdě. V některých krajích je tento obyčej prováděn obráceně. Jsou to právě dívky, které jsou polévány vodou nebo házeny do potoka. Má to být výraz náklonnosti k dívce. Pokud bylo v rodině nějaké hospodářství a zvířectvo, polévalo se i ono. Dle pověry se i zvířata omladila a dodala se jim síla na celý rok.

Celé Velikonoční pondělí bylo také vždy nesené ve jménu slávy a radosti. Byl to den plný veselí. Napomáhaly tomu i velmi hlasité dřevěné řehtačky, které s sebou chlapci nosili na pomlázku.

Velikonoční tradice a obyčej se vždy lišily dle regionů. Každý kraj si upravoval daný zvyk dle svých potřeb a možností. Cíl byl ale vždy stejný - přivítat jaro po dlouhé zimě. Některé kraje věří, že by na Velikonoční pondělí měly mít na sobě ženy něco nového. Je to prevence proti tomu, aby je nepokakal velikonoční beránek. Jinde pak lidé chodí objímat stromy do lesů a sadů, aby z nich načerpali energii a sílu.

Z přílohy Libereckého deníku Okno do Libereckého kraje

Benefiční koncerty pro Grabštejn

vzpomínáme

13. benefiční koncert na záchranu kaple sv. Barbory – sobota 20. srpna 2005

pokračování

Organizační zajištění: Rovněž při XIII. benefici hlavní organizační role připadla Janě Mlejnecké a jejímu Turistickému informačnímu centru, sídlícímu na nádvoří hrádecké radnice. Pracovnice centra Romana Vejstrková a její manžel Ing. Jindřich Vejstrk zajišťovali vylepení benefičních plakátů a prodej vstupenek i programů na Grabštejně. Poprvé se do benefičních příprav výrazně zapojila chotyňská omladina; pomáhala zejména s úpravou scény, při transportu klavíru, s přenášením kostýmů a také s rozestavením a úklidem židlí. O premiérové zavěšení plachty nad benefičním pódium se postarali syn Jan Zeman a otec ing. Jan Zeman ze Stavební firmy a pily v Chotyni.

Mladý smrk, kterému na scéně připadla role vánočního stromku, zajistil lesník ing. Jan Duda. Platným pomocníkem ze správy hradu při instalaci výstavy a úpravě scény byl jako obvykle Miroslav Brůha, přezdívaný Nezmar. Významnou pomoc poskytla grabštejská Veterinární základna Armády ČR díky pochopení jejího náčelníka pplk. ing. Pavla Onodiho zapůjčením nákladního auta s osádkou na převoz židlí a stolů před koncertem a po něm. Josef Vinklát z Liberce jako pozornost pro účinkující vytiskl grafické listy akademického malíře Jaroslava Švihly.

Lékařskou pohotovost během koncertu jistila opět MUDr. Ivana Pavlová z Hrádku nad Nisou. Pro rychlé občerstvení o přestávce sloužil divákům hradní bufet. Účastníkům benefice byly i tentokrát k dispozici vedle stabilních také dva chemické záchody.

Přátelské posezení: Přátelské posezení účinkujících s pozvanými hosty se usku-

tečnilo v důsledku proměnlivé povětrnostní situace na dvou místech – na travnaté terase přiléhající k západní stěně hradu a v mážhausu a k němu přilehlé chodbě. O kulinářskou složku setkání se už podruhé postaraly chotyňské ženy z občanského sdružení Svažu žen. Značkové pivo jako v předchozích letech nabízel Pivovar Svijany. Víno červené (frankovka) a bílé (veltlínské zelené) bylo zakoupeno.

Příjemnou náladu již po šesté umocňovala liberecké cimbálová muzika primáše Dušana Kotlára. Velkému zájmu se těšila noční prohlídka kaple sv. Barbory, při níž na varhany preludovala Adéla Velová.

Sponzoři: Na uspořádání XIII. benefice poskytl grant Krajský úřad Libereckého kraje ve výši 20 000 Kč. Finančně přispěla města Hrádek nad Nisou (20 000) a Liberec (10 000) a také obce Chotyně (5 000), Bílý Kostel n.N. (2 000), Nová Ves (1 500) a Rynoltice (1 000). V řadách sponzorů figurovali firmy i jednotlivci z Prahy (Siemens Business Services, spol. s r.o.), z Liberce (KAS-RO spol. s r.o., LVT s.r.o., Lékárna U muzea, Torkret – Zd. Bartoň, s.r.o. a ing. Emil Dušek), z Jablonce nad Nisou (Nadace Preciosa), ze Smržovky Silroc Cz, s.r.o., ze Svijan Soukromý pivovar, z Rynoltic (Gesta, a.s. a pí. Jaloulová), ze Šluknova TOPOS a.s., z Hrádku nad Nisou (ELMAR, s.r.o., D Plast Eftec, TS Hrádek n.N., Ernst Broer, Pískovny a.s., ing. Milan Faltus, Martin Půta a Zahradnictví) a v neposlední řadě také místní chotyňské firmy Josef Dlouhý a Svixi. Národní divadlo v Praze pro benefiční představení zapůjčilo kostýmy a také mikrobuse na přepravu účinkujících z Prahy na Grabštejn a zpět. Na 200 židlí do improvizovaného hlediště opětovně zapůjčil Sokol Chotyně.

Výtěžek: Na XIII. benefici sponzoři přispěli v podobě přímých finančních darů a poplatků za prezentaci firemních značek 164 000 korunami. Grant získaný od úřadu Libereckého kraje představuje 20 000 korun. Prodej vstupenek a programů se

získalo 41 600 korun. Prodej grafických listů, které poskytli Vladimír Komárek, Václav Pokorný a Milan Janáček, vynesl v letech 2004 - 2005 celkem 5 500 korun. Náklady na koncert činily cca 110 000 korun.

K 30. listopadu 2005 stav položky na účtu č. 80039-984856329/0800 u České spořitelny, a.s., pobočka Hrádek nad Nisou byl 260 812,62 Kč.

Varhanní maratón: Představitelé Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko se začátkem roku 2005 obrátili na Lud'ka Veleho, garanta grabštejských beneficí, s představou uspořádat během léta v kostelech s varhanami, jež se nacházejí na katastrech obcí mikroregionu, sérii varhanních koncertů. Nápad jednotlivých koncertů Luděk Vele přetavil v myšlenku zorganizovat varhanní maratón, který by se uskutečnil v jeden den a na různé nástroje by koncertoval jeden interpret. Do trasy varhanního maratónu bylo pojato šest míst v mikroregionu. Šňůra koncertů byla odstartována v sobotu 6. srpna v 10.00 hodin v Nové Vsi (kostel Nanebevzetí Panny Marie s nástrojem z roku 1898), první zastávkou se v 11.30 stala Chrastava (kostel sv. Vavřince s varhanami z roku 1869), následovalo ve 14.00 Kryštofovo Údolí (kostel sv. Kryštofa s varhanami z roku 1893). Po přestávce na oběd maratón pokračoval v 15.30 v Rynolticích (kostel sv. Barbory s nástrojem z poloviny 18. st., opraveným v roce 1897), v 17.00 v Hrádku nad Nisou (kostel sv. Bartoloměje s varhanami z roku 1909) a cíl měl maratón v 18.30 na Grabštejně (kaple sv. Barbory s varhanami z roku 1697, zrestaurovanými péčí Benefičních koncertů Grabštejn). Na koncert v kapli sv. Barbory navázala vernisáž obrazů ze 17. a 18. století (mj. krajiny Franceska Casanovy, bratra známějšího Giovanniho Casanovy) nově instalovaných v Rytířském sále a rozměrných rokokových panó umístěných o poschodí výše. První ročník varhanního maratónu na šesti nástrojích absolvoval varhanní mistr Petr Rajnoha a zpěv obstarali

Luděk Vele a Adéla Velová. Na koncertech zazněly skladby čtyř století od mistrů, jako jsou Antonio de Cabezón, Allesandro Poglietti, Johann Kaspar, Johann Pachelbel, Bohuslav Matěj Černohorský, Jan Křtitel Vaňhal, Jan Křtitel Kuchař, Felix Mendelssohn, Robert Schumann, César Franck, Antonín Dvořák, Josef Klička, Bohuslav Martinů a Jan Hanuš.

Varhanní maratón se setkal s docela pozoruhodným zájmem - alespoň jeden koncert absolvovalo totiž 417 posluchačů. Nejvíce příznivců varhanní hudby se dostavilo v Kryštofově Údolí (91) a na Grabštejně (93). Tento obstojný divácký počinek podpořil rozhodnutí uspořádat v roce 2006 druhý ročník varhanního maratónu a podnítil myšlenku zahrnout do jeho trasy po jedné zastávce v Polsku a Německu a učinit tak z něho záležitost na úrovni Euroregionu Nisa.

14. benefiční koncert na záchranu kaple sv. Barbory - sobota 19. srpna 2006

Repertoár: Scénické provedení opery Příhody Lišky Bystroušky od Leoše Janáčka sólisty opery pražského Národního divadla, operním sborem téhož divadla a dětským sborem Severáček ze Základní umělecké školy v Liberci.

Na zahájení této benefice se Luděk Vele držel tradice a přednesl Janáčkovu píseň Pán Bůh vám zaplat'.

Účinkující: Sólisté - Maria Haan, Marta Cihelníková, Jana Štefáčková, Iveta Žižlavská, Ivana Ročková, Hana Jonášová, Jiří Sulženko, Miroslav Kopp, Bohuslav Maršík, Jiří Ceé a Luděk Vele. Klavírní doprovod - Jiří Pokorný. Vypravěč - Vojtěch Ron.

Scéna: Návrh a realizace - Jiří Müller a Josef Zika. Scéna byla založena na kontrastu bezmála třímetrového hustého mlází z borovic a smrčků (umístěného v průjezdu od hlavní brány hradu na dolní nádvoří), jímž se diváci museli prodírat do hlediště, a lesa

z umělých smrčků (vysokých stěží půl metru), které se rozprostíraly po okrajích pódia a tvořily úpatí horizontu složeného ze čtyř panelů s malbou severočeské krajiny; na prvním panelu byla zachycena její podoba jarní, na druhém letní, na třetím podzimní a na čtvrtém zimní. Na horních hranách panelů byla rozmístěna vycpaná domácí a lesní zvířata, kterým vévodila liška. Z dalších kulis je třeba zmínit domek (vysoký přes půl metru) umístěný na točně a představující průčelí z jedné strany hájovny a z druhé hospody U Pásků.

Místo konání: Dolní nádvoří hradu s restaurovanými renesančními „psaničkovými“ fasádami na všech čtyřech průčelích. Většina nádvoří patřila improvizovanému hledišti, jež vytvořily polstrované židle zapůjčené chotyňským Sokolem, bílá plastová křesílka poskytnutá libereckými Lidovými sady a 18 čtyřmístných lavic z borovicového dřeva, pořízených benefičními koncerty. Představení, které začalo v 17 hodin, se podruhé odehrálo na vlastním pódiu a pod vlastní plachtou.

Počasí: Obloha nad Grabštejnem byla jasná a slunečná; déšť se dostavil až dlouho po půlnoci – tedy dávno po představení i malém posezení při cimbálové muzice Dušana Kotlára z Liberce.

Publikum: Prostor dolního nádvoří hradu zaplnilo 815 příznivců grabštejnských beneficí. Převažovali mezi nimi Chotyňští a Hrádečtí. Ve velkém počtu se dostavili také přátelé opery z Liberce. Nechyběli ani návštěvníci z Německa a Polska. Úřad Libereckého kraje byl zastoupen hejtmanem Petrem Skokanem, Chotyni reprezentovala starostka Jana Mlejnecká a radnici v Hrádku nad Nisou zastupoval starosta Martin Půta. V publiku neabsentovali ani představitelé obecních úřadů v sídlech sdružených v Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko, jmenovitě starostové ing. Jaroslav Randáček z Nové Vsi, František Kačena z Rynoltic a Václav Nekvapil z Bílého Kostela nad Nisou. Benefiční představení vedle pravi-

delných hostů, jako je doc. Ing. akademický architekt Václav Girsá, projektant restauračních prací na Grabštejně, zhlédly významné osobnosti, které zavítaly na Grabštejn poprvé – Juraj Raninec, poslanec PS Parlamentu ČR, Jiří Nekvasil, šéf Opery ND a Jana Štroblová, básnířka a překladatelka. **Výstava:** Výtvarná výstava doprovázející benefiční koncert už pojednáté byla umístěna v krbovém sálu a v podkroví nad tímto sálem. Výstavu – po odřeknutí již avizované účasti malířem a hercem Janem Kanyzou – její kurátor Josef Vinklát z Liberce obsadil početným výběrem olejomalb Milana Janáčka, který se tak stal prvním umělcem vystavujícím v rámci grabštejnské benefice podruhé (poprvé zde představil svou tvorbu v roce 1997). Stejně hodnotnou náhradu za Jana Kanyzu, s nímž se v Lišce Bystroušce původně počítalo jako s vypravěčem, získal Josef Vinklát ve Vojtěchu Ronovi, někdejší činoherci libereckého Divadla F. X. Šaldy, již delší dobu upoutaném na invalidním vozíku. V obrazárně sv. Barbory ponechal Milan Janáček i tentokrát jedno své dílo – Medomed (olej o rozměru 89 x 77 cm). Sbírky obrazárny se však při XIV. benefici rozrostly ještě o jeden obraz – o Fantazii podle Kupky (olej na plátně 120 x 95 cm), věnovanou Petrem Fronkou, který v roce 1996 jako první vystavující při benefičích inicioval vznik Obrazárny sv. Barbory darem prvního obrazu do jejich sbírek. **Benefiční výnosy v roce 2006 a jejich uplatnění:** XIV. benefice vynesla brutto 300 tisíc korun, z čehož 185 tisíc korun pochází ze sponzorských darů. Druhým rokem figurují mezi sponzory vedle úřadů Libereckého kraje, měst, obcí či firem také jednotlivci. Ještě do benefičního představení se ze získaných prostředků podařilo pořídit pro venkovní mobiliář hradu 18 čtyřmístných lavic z borovicového dřeva a prodloužit stávající slavnostní osvětlení hradu na jeho celou jižní frontu. Rovněž další prostředky budou směřovat na hrad, konkrétně do kaple sv. Barbory. Předně půjde o zakoupení pře-

hrávače CD, což umožní představovat návštěvníkům hradu zvuk zdejších barokních varhan v podání předního českého varhaníka Jaroslava Tůmy, který pro tuto příležitost poskytl zdarma záznam své hry na grabštejnský nástroj. Dále za získané peníze bude pořízena kopie druhého oltářního obrazu, jehož originál je ztracený. A v neposlední řadě budou použity na úhradu projektu a realizaci osvětlení kaple. Pochopitelně všechny tyto kroky se uskuteční v dohodě s příslušným památkovým ústavem.

Propagace: Zevrubnou informaci o XIV. benefici dostali novináři na tiskové konferenci ve čtvrtek 10. srpna; pro její uspořádání František Horák, ředitel Svijanského pivovaru, zajistil pohoštění a salonek v libereckém hotelu Zlatý lev. Konference se vedle Lud'ka Veleho zúčastnili starostka Chotyně Jana Mlejnecká, starosta města Hrádek nad Nisou Martin Půta, pplk. Ing. Pavel Onodi, náčelník Veterinární základny Armády ČR na Grabštejně, Jan Sedlák, kastelán grabštejnského hradu, a Josef Vinklát, kurátor výstavy v Obrazárně sv. Barbory. Tištěné podklady stejně jako v předchozích letech připravil benefiční kronikář Karel Zeman. Jako mediální partner se vedle deníku Liberecký den již sedmým rokem osvědčila regionální Genus TV, a.s. v čele s ředitelkou Alenou Roubalovou. Při koncertu byl za 30 Kč prodáván program v novém formátu 14,7 x 21 cm (tedy „naležato“). Na přední straně barevné obálky byl snímek Petra Šimra z grabštejnského představení Bohémy v roce 2005, na zadní straně pak fotografie, na níž Vít Štrupl zachytil Zvon Smíření, pořízený z výtěžku benefičních koncertů. Uvnitř programu byly otištěny medailónky účinkujících i vystavujícího akademického malíře a také pozdravný dopis, který lidem kolem benefičních koncertů zaslal hejtman Petr Skokan. Text programu stejně jako v předchozích letech kompletoval Karel Zeman a jeho montáž na zvolený formát provedl Vít Štrupl. Program vytiskla liberecká firma Geoprint. Benefiční vstupenka měla tentokrát podobu

pohlednice se záběrem nočního panoramatu Grabštejna.

Pokračování příště

Zdůvodnění k návrhům znaku a praporu obce Chotyně

Už jsem měla několikrát dotaz o významu znaku a praporu obce. A nikdy jsem na to neuměla pořádně odpovědět. Takže toto je sdělení heraldika.

Obec Chotyně (Ketten) se rozkládá po obou březích řeky Nisy, 7 km sz od Chras-tavy. První písemná zmínka o její existenci pochází z r. 1381. Součástí dnešní obce je osada Grabštejn se stejnojmenným hradem, s jehož dějinami jsou úzce spjaty i dějiny Chotyně, neboť po celé feudální období náležela ke grabštejnskému panství. Hrad Grabštejn náleží k nejstarším hradům v severních Čechách, ve středověku strážil údolí Lužické Nisy a jím vedoucí cestu z Čech do Lužice. Doba jeho vzniku není dosud přesně určena, podle některých pramenů byl založen již v roce 1044. Osada pod hradem dlouho nesla název Graevental (Hrabecí údolí). V roce 1500 se dokonce stala městem, které však zaniklo ve třicetileté válce. O dvě století později je v těchto místech zmiňována již jenom vesnice. Nejvýznamnějšími středověkými majiteli hradu a panství byli páni z Donína, kteří je s malými přestávkami drželi v letech 1256 až 1562. Toho roku koupil již zadlužené grabštejnské panství

s hradem od synů Mikuláše z Donína císařský rada Jiří Mehl ze Střelic. Mikuláš přestavěl hrad v pohodlnější renesanční sídlo, které si svoji tehdejší podobu zachovalo v podstatě dodnes. Po Bílé hoře se držitelé Grabštejna často střídali (delší dobu se tu drželi Černousové, přesto, že v roce 1628 musel David Jindřich z Černous jako nekatolík opustit zemi). Až v roce 1651 prodal Jiří Zikmund z Černous panství Nosticům, od nichž je ještě téhož roku odkoupil hrabě Adam Matyáš Trauttmansdorf. Když v roce 1704 získal Grabštejn hrabě Jan Václav Gallas, stali se Gallasové majiteli rozsáhlých držav, které nyní zahrnovaly nejen grabštejské, ale též frýdlantské, liberecké a leberské panství. Po smrti hraběnky Anny Marie z Colonna-Felsu (+1759), vdovy po hraběti Filipu Josefovi, připadly veškeré statky jejímu synovci hraběti Kristiánu Filipovi z Clamu (+1805), který spojil své jméno se jménem Gallasů. Za pozemkové reformy v roce 1927 bylo sice grabštejské panství Clam-Gallasům vyvlastněno, ale zámek zůstal jejich majetkem až do roku 1945.

Středověký původ obce Chotyně a její trvalé spojení s dějinami hradu Grabštejna a s osudy jeho majitelů byly připomenuty i v předkládaných návrzích chotyňských obecních symbolů. Jejich dominantní figurou se stal upravený klenot erbu pánů z Donína, nejvýznamnějších a dlouhodobých držitelů grabštejského panství (původně modře oděná korunovaná panna, držící dva stříbrné jelení parohy, vyrůstající ze zlaté koruny). Připojená červená barva je ve spojení s modrou a stříbrnou připomínkou jiného významného vlastníka hradu, Jiřího Mehla ze Střelic (1562-1586), iniciátora velkorysé renesanční přestavby hradu. Věž, kterou drží donínská panna místo jednoho parohu, může být opět symbolem hradu, především je ale atributem svaté Barbory, již je zasvěcena zámecká kaple z doby Mehlovy, dnes nejvýznamnější renesanční památka na Grab-

štejně. Z erbu stavebníkova byl navíc převzat motiv stříbrné lilie.

HASIČI RADÍ OBČANŮM

Při parkování pozor na požární nástupní plochy!

Parkování zejména v centrech měst nebo na sídlištích a v jejich okolí je velký problém. Parkovacích míst je málo a počet automobilů neustále roste. V každodenním boji o místo vyhrává ten, kdo dřív přijede. Na problematiku „špatného“ parkování upozornil již v roce 2016 Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje projektem 3 metry k životu – **Když jde o život, přeparkovat nestihnete!** V roce 2019 se k projektu připojil i Hasičský záchranný sbor Libereckého kraje. Projekt dlouhodobě cílí především na slušné řidiče a řidičky, kteří si neuvědomují možný dosah svého jednání při nesprávném parkování a pouze opakují zažité vzorce chování. Hasiči tak upozorňují na potřebu dostatečného prostoru pro průjezd mobilní požární techniky a jejího ustavení při záchranných pracích. S velkými problémy se opakovaně setkávají hasiči na sídlištích budovaných především v 70. a 80. letech 20. století, kde jsou nástupní plochy pro požární techniku často neoznačené a v řadě případů nepřístupné.

A co to vlastně nástupní plocha pro požární techniku je, a jak se pozná?

- Nástupní plocha slouží pro ustavení požárních vozidel v takové vzdálenosti od objektu, aby bylo možné např. využití výškové techniky k záchraně ohrožených osob, případně provedení požárního zásahu z vnější strany budovy.
- Nástupní plocha musí navazovat na přístupové komunikace, mít šířku nejméně 4 m, musí být odvodněna a zpevněna. Nástupní plochu lze zatravnit nebo jiným způsobem upravit její povrch, pokud bude zajištěna její funkce.
- Nástupní plocha musí být označena dopravní značkou „Zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou „Nástupní plocha pro požární techniku“.
- Nástupní plochu je možné využít k jiným vhodným účelům, které

nebudou bránit příjezdu a ustavení požárních vozidel (např. chodník pro pěší, obslužná komunikace, manipulační plocha), ale nesmí být využívána k parkování nebo odstavení vozidel.

V praxi se hasiči také často setkávají s vozidly zaparkovanými tak, že znemožňují čerpání vody z nadzemních a podzemních hydrantů. Veškeré tyto nešvary vedou k omezení podmínek pro rychlé zdolání požáru a pro záchranné práce. Než příště zaparkujete, vzpomeňte si na tyto řádky, myslete na život svůj, svých blízkých a sousedů a pomozte správným parkováním složkám integrovaného záchranného systému při záchraně života, zdraví a majetkových hodnot. Nezapomeňte! Štěstí přeje připraveným!

autor: **kpt. Mgr. Michaela Stará**

HZS Libereckého kraje

Zápis do Mateřské školy

(na školní rok 2022 – 2023)
proběhne

9. 5. 2022 od 10 do 16 hodin

Děti budou do MŠ přijímány na základě stanovených kritérií.

K zpisu nutný průkaz totožnosti rodiče, rodný list dítěte, žádost o přijetí a lékařské potvrzení o povinném očkování (dokumenty lze vyzvednout v MŠ nebo stáhnout na webových stránkách školy).

Další informace na telefonním čísle
482 723 150.

Duben na hradě

Grabštejn

15. – 18. dubna

Velikonoce na Grabštejně

23. dubna

**Mezinárodní den památek a sídel
– kastelánské prohlídky**

Pálení čarodějnic

Na ploše u sokolovny.

V sobotu 30. 4. v 17.00 hodin

zapálíme oheň. Pro děti

špekáčky a pití zdarma, kdo přinese čarodějnici na spálení nebo přijde jako čarodějnice, dostane dárek.

Dospělí si budou moci

špekáčky a točené pivo

zakoupit – občerstvení zajistí

T. J. Sokol.

A kdo má kytaru a umí na

ni aspoň trochu hrát,

přineste ji a zazpíváme si

u ohně.

PERMANENTNÍ

VSTUPENKA

DO ZOO je stále

k dispozici

V úterý 19. dubna od 18.30 hodin se koná v Domě s pečovatelskou službou

Veřejné zasedání obecního zastupitelstva

Program:

1. Určení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatelů zápisu
 2. Hospodaření obce v roce 2021, schválení Závěrky
 3. Zpráva o kontrole hospodaření obce v roce 2021 a schválení Závěrečného účtu obce
 4. Dary na sportovní činnost
- Další upřesnění programu bude na plakátech.